

[Sønderup.]

stand og dermed til en højere Levefod. Derfor synes jeg ogsaa, at der er Grund til ved en Lejlighed som denne at fastslaa, at det, selv om man nu fra anden Side vil sige det modsatte, er en Lykke for Landet, at vi netop paa et saadant Tidspunkt har en Regering, som har vist, at den har Forstaaelse netop af de særlige Forhold.

Socialdemokratiets Optræden, ikke blot her i Dag, men ogsaa ved tidligere Lejligheder, er et Vidnesbyrd om, at man stadig fra den Side hæfter sig mere ved selve dette, at der arbejdes, end ved den Maade, hvorpaa Beskæftigelsen foregaar. Netop i Betragtning af de specielle Synspunkter, som Socialdemokratiet har i Forbindelse med Beskæftigelsesproblemerne, gaaende ud paa, at det praktisk talt er lige meget, hvor Beskæftigelsen findes, bare der i det hele taget arbejdes, er der for mig ikke Spor af Tvivl om, at havde vi haft en socialdemokratisk Regering, vilde vore Eksportmuligheder i Dag have været mindre, og vi vilde som Følge deraf ogsaa have haft et lavere Leve-niveau. Man har ikke fra den Side vist Forstaaelse af det betydningsfulde i, at den knappe Arbejdskraft fortrinsvis anvendes paa en forstandig Maade.

Som bekendt har der i den sidste Tid været ført en Række Forhandlinger om Planer baade for Import og Eksport. Det er ligetil, at man i det lange Løb maa indrette sig paa at skabe Balance imellem de to, og det er selvfølgelig uundgaeligt, at det, naar man paa dette Omraade skal til at foretage Indskrænkninger, giver Anledning til Uenighed og Misfornøjelse baade hist og her. Men der er ingen Tvivl om — og det synes jeg ogsaa skal siges i Dag —, at hvis Regeringen ikke fra første Færd saa maalbevidst havde sat alt ind paa at faa alle produktive Kræfter udnyttet, saa vilde vi i Dag have været henvist til at skulle foretage ganske anderledes gennemgribende Nedskæringer af Importen end dem, vi nu maaske i Kraft af Regeringens særlige Politik kan nøjes med. Et Lands Import- eller Eksportmuligheder fremmes nemlig ikke ved Arbejder, der kun bliver sat i Gang, fordi der er knyttet vældig store Statstilskud dertil. Jeg skal ingenlunde benægte, at der muligvis til sin Tid kan komme til at foreligge beskæftigelsesmæssige Situationer, der kan bevirke, at man maa indtage en anden Holdning og anlægge andre Synspunkter, men det er jo en Sag for sig.

Man faar undertiden næsten det Indtryk, naar Talen er om det omtalte Cirkulære — og det fik man ogsaa ved at høre

det ærede Medlem Hr. Bundvad —, at det i det hele taget forhindrer Arbejdes Igangsættelse, men det er jo en helt bundfokert Opfattelse. Det, Cirkulæret giver Udtryk for, er, at man ikke fra Statens Side vil være med til at give Tilskudsbeløb til Arbejde, der er mere eller mindre paakrævet, samtidig med at der, som alle ved, er en udtalt Mangel paa Medhjælp til livsnødvendig Produktion af forskellig Art. Jeg synes, det var interessant at høre den højt-ærede Ministers Redegørelse for den beskæftigelsesmæssige Udvikling i det hele taget, hvoraf det netop klart fremgik, at den Linie, som Regeringen har stukket ud i saa Henseende, var fuldt ud berettiget, eftersom de Bevægelser, der har været i Beskæftigelsen, saa afgjort viste, at det har været muligt at faa Beskæftigelsen placeret inden for det private Erhvervsliv fremfor i kunstige Statsarbejder med Statstilskud.

Det skal ogsaa ved en Lejlighed som denne stærkt understreges — det synes næsten, som om man har glemt det —, at Kommunerne fortsat, som de altid har haft det, har Lov til at sætte Arbejder i Gang. Det synes, som om man fuldstændig har glemt, at Baggrunden og Forudsætningen for de særlige Beredskabsplaner, man i sin Tid fik Kommunerne til at udarbejde, var, at der skulde opstaa en ganske ekstraordinær Arbejdsløshed, som man saa skulde imødegaa og bekæmpe ved at tage de ekstraordinære Beredskabsarbejder i Brug. Jeg tror dog, alle Forhold taget i Betragtning, at de fleste vil være enige med mig i, at den beskæftigelsesmæssige Situation, vi har i Dag, ikke er af den Karakter, at det er rimeligt, for ikke at sige nødvendigt, allerede nu at tage Hul paa de særlige Beredskabsarbejder, som Kommunerne har planlagt. Kommunerne har fortsat, som de har haft det altid, Adgang til for deres egne Midler at sætte Arbejde i Gang i det Omfang, som de mener det er forsvarligt ud fra en rent økonomisk Betragtning. Jeg synes ogsaa, det er klogt, at Kommunerne gør sig fortrolige med og i Tide indstiller sig paa, at de ikke kan regne med at faa Støtte til de Arbejder i større Omfang, end en ekstraordinær Arbejdsløsheds Indtræden vil gøre det naturligt.

Jeg tror, at man af de faa Bemærkninger, som jeg her har knyttet til den højt-ærede Ministers Redegørelse, vil forstaa, at det er min Opfattelse, at saadan som Forholdene er, er det fortsat nødvendigt for Regeringen, at den gennem det omtalte Cirkulære har Haand i Hanke med Udviklingen. Det er mit Indtryk, at Regeringen